

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212213592
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7212213592.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: B. M., A.. XX. XX. XXXX, W. Q. O., F. A. X, proti žalovanému: IZOLEX BAU, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 16, IČO: 31 721 770, zastúpeného JUDr. Ivetou Kohanovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Garbiarska 16, o zrušenie zmluvy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 25. 1. 2018 č.k. 17C/99/2012-176 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že žalobca je povinný nahradiť trovy konania žalovaného v rozsahu 50 %.

N e p r i z n á v a stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia.

2. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobca sa po pripustení zmeny žaloby domáhal voči žalovanému, aby mu súd uložil zrušiť zmluvu o nadstavbe bytov v obytnom dome zo dňa 15. 07. 2010, uzavretú medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v O., J.. F. A. X, X, X, X, XX Y. L. X a firmou IZOLEX BAU, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 16, IČO: 31 721 770.

3. Rozsudkom zo dňa 16. 02. 2015 č.k. 17C/99/2012-153 súd prvej inštancie žalobu zamietol s tým, že o trovách konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Voči rozsudku podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 13. 04. 2016 č.k. 9Co/361/2015-170 tak, že rozsudok vo veci samej potvrdil.

4. V zmysle ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady úspechu v konaní a vzhľadom na to, že v danom konaní bol plne úspešný žalovaný, keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá uzavrel, že žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalobcovi. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie tiež uviedol, že nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanému nárok na náhradu trov konania nepatrilo. Za takýto dôvod nepovažoval ani majetkovú situáciu na strane žalobcu, ktorému bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Navyše žalobca, ako iniciátor sporu, si musel byť vedomý, že vstúpil do právneho sporu a s tým je spojené riziko neúspešnosti, ako aj riziko náhrady trov konania. Preto rozhodol tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a odvolaciemu súdu navrhol, vychádzajúc z obsahu odvolania, aby rozhodnutie zmenil tak, že žalovanému neprizná náhradu trov konania. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že v súčasnosti už nie je žiadny dôvod na tom, aby

bolo v tejto veci v jeho prospech rozhodnuté, nakoľko už nebyva na predmetnej adrese. Uviedol, že je starobný dôchodca, osoba zdravotne ťažko postihnutá a súčasne onkologický pacient. Jeho jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 450,20 eur a po odrátaní nutných mesačných výdavkov mu zostáva 150,69 eur. Žije v spoločnej domácnosti s partnerkou, ktorá je invalidnou dôchodkyňou a jej invalidný dôchodok činí 169 eur. Zo spoločného príjmu po odrátaní bežných výdavkov im spolu ostáva 231,29 eur. Uviedol, že z tohto dôvodu stále trvajú podmienky pre jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a zároveň táto jeho finančná a majetková situácia zakladá dôvod pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanému. Na preukázanie svojich pomerov predložil kópiu preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím zo dňa 20. 11. 2017 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 30. 11. 2017 o zvýšení starobného dôchodku, ktorý mesačne činí 450,20 eur, ako aj rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 30. 11. 2017, týkajúce sa jeho priateľky S. Š. o výške invalidného dôchodku mesačne 169,30 eur.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti opodstatnené.

7. Po preskúmaní odvolania odvolací súd dospel k záveru, že v dôsledku nesprávnej aplikácie zákonného predpisu súd prvej inštancie nesprávne rozhodol o trovách konania.

8. Niet pochyb o tom, že vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi z dôvodu, že žaloba bola zamietnutá, z čoho vyplýva, že žalovaný bol v konaní plne úspešným. Správne preto súd prvej inštancie vychádzajúc z § 255 ods. 1 C.s.p. vyvodil, že žalovanému vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

9. Podľa § 257 C.s.p. súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Z vyššie cit. ustanovenia vyplýva, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania v prípade, ak v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Výnimočnosť prípadu môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu.

11. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, alebo kde by rozhodnutie o náhrade trov konania odporovalo dobrým mravom. Toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Pri aplikácii tohto ustanovenia je potrebné prihliadnuť aj na pomery na strane strany sporu, ktorej patrí náhrada trov konania, a či táto strana v prípade nepriznania trov konania nebude pociťovať takú ujmu, ktorá by výrazným spôsobom presahovala ujmu, ktorá by vznikla na druhej strane.

12. Odvolací súd nepovažuje za správne úvahy súdu prvej inštancie, ktorý nezistil danosť dôvodov hodných osobitného zreteľa pri skúmaní otázky náhrady trov konania.

13. Ako vyplýva z obsahu spisu žalobca sa nachádza v nepriaznivej sociálnej a finančnej situácii vzhľadom na to, že je invalidným dôchodcom a jeho invalidný dôchodok mierne prekračuje výšku jeho výdavkov, čo bolo aj dôvodom priznania mu oslobodenia od súdnych poplatkov v celom rozsahu uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 03. 05. 2013 č.k. 17C/99/2012-47 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. 11. 2013 č.k. 2Co/271/2013-61.

14. Zhodnotiac tieto finančné a sociálne pomery na strane žalobcu odvolací súd považuje za spravodlivé priznať žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 50 %, keďže v opačnom prípade by došlo k ohrozeniu zabezpečovania životných potrieb na strane žalobcu, ktorý je invalidným dôchodcom, osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, s mesačným príjmom vo výške 450,20 eur, z ktorého musí uspokojovať základné životné potreby, ktoré podľa jeho tvrdení činia okolo 300 eur. Odvolací súd pritom

zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že žije v spoločnej domácnosti s partnerkou S. Š., ktorej mesačný invalidný dôchodok činí okolo 170 eur. Pri rozhodovaní o trovách konania odvolací súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že na strane žalovaného vystupuje právnická osoba, vykonávajúca podnikateľskú činnosť a nepriznanie náhrady trov konania v celom rozsahu žalovanému nespôsobí vážny zásah do jeho majetkovej sféry.

15. Preto odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 50 %.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že nepriznal stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na to, že úspech žalobcu a žalovaného sa v odvolacom konaní vyrovnal.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).